

[Glensgård.]

Først i denne uge afholdt SAS et pressemøde i Stockholm i forbindelse med en regnskabsaflæggelse. Jeg kan desværre under denne debat ikke gå nærmere ind på de tal, der er oplyst, fordi de kun er oplyst til dagspressen. SAS finder det åbenbart af større vigtighed at orientere dagspressen end at orientere f. eks. de danske politikere. I Berlingske Tidende onsdag stod der, at det var lykkedes SAS at fremlægge et regnskab, der viste et overskud. Overskuddet var, stadig ifølge pressen, 48 mill. dkr. Det var nu vist rent faktisk ifølge regnskabet 58 mill. dkr., men vi har jo kun tallene fra dagspressen, som jeg startede med at sige.

For det første er det ret enestående, at et konsortium med en omsætning på næsten 7 mia kr. ikke kan møde med et bedre regnskab, men lad os i denne sammenhæng se bort fra sådanne forretningsmæssige overvejelser. Jeg vil vove den påstand, at selve luftfartsselskabet, altså den del af SAS, der er den operative del, ikke giver så meget som én eneste krone i overskud. Ministeren kan meget, meget nemt føre dette bevis for mig. Jeg skal derfor bede ministeren indhente oplysninger hos SAS eller hos lufthavnsmyndighederne om, hvor stort overskud SAS har haft på de taxfree shops i de skandinaviske lufthavne. Ministeren vil sikkert kunne fremlægge tal, der viser, at overskuddet i SAS-konsortiet ene og alene stammer fra det overskud, der er i de taxfree shops. Ministeren har sikkert ikke disse tal på hånden, hvorfor jeg vil anmode om at få disse tal tilstillet udvalget om offentlige arbejder.

Jeg vil i øvrigt i henhold til koncessionslovens § 2 bede ministeren, når denne vil underrette folketinget om SAS' regnskab, om da at foretage en meget nøje opdeling i selskabets forskellige arrangementer, altså en opdeling i de forskellige underselskaber, SAS enten ejer eller er medinteressent i.

Ministeren kan ikke blot henvise til, at SAS ikke foretager en sådan opdeling i regnskabet, men må indstille sig på at pålægge selskabet, at denne opdeling finder sted, således at de egentlige aktieindehavere, altså også de danske skatteydere, får mulighed for at se, om de forskellige investeringer virkelig er forretningsmæssige dispositioner.

Med dette indlæg håber jeg så, at ministeren kan give folketinget oplysning om SAS' forhold i al almindelighed, og jeg har, som jeg

indledte med at sige, tilstillet ministeren et brev, hvori jeg nøjere redegør for nogle spørgsmål, som jeg vil give folketinget her, når ministeren har haft ordet. Men foreløbig håber jeg altså, at ministeren har brugt natten til at forberede sig på SAS-debat og ikke spildt den på andre ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Må jeg begynde med at sige, at jeg plejer sjældent at spilde min tid, heller ikke om natten.

Jeg havde i går lejlighed til under et samråd med udvalget om offentlige arbejder at give en nærmere redegørelse for charterspørgsmålene. Jeg er meget glad for, at jeg allerede i dag får denne mulighed for at orientere hele folketinget.

Må jeg først til hr. Glensgårds motivering i dag bemærke, at det er forunderligt, men ikke forbavsende, at han nu på ny ved denne lejlighed lægger op til en genoptagelse af hele debatten om SAS' forhold i almindelighed. Er der da, siden folketinget for et år siden beskæftigede sig længe og meget indgående med SAS' forhold, sket noget nyt, som kunne motivere, at vi nu tager alt dette op igen? Det er der ikke, men hr. Glensgård og de, der inspirerer ham, har jo en frodig fantasi.

I et brev, som jeg modtog så sent som i går eftermiddags, har hr. Glensgård stillet stribevis af nye spørgsmål vedrørende SAS, spørgsmål, som han er begyndt at stille også her i dag.

Jeg forstår, at hr. Glensgård er klar over, at han ikke kan få svar her og nu på alle disse spørgsmål, alene taletiden gør dette umuligt, men han skal som sædvanlig i udvalget om offentlige arbejder få svar på alle sine spørgsmål, og jeg skal tage en del af dem op senere, når jeg har beskæftiget mig med det, som jeg betragter som hovedemnet.

Jeg vil gerne til indledning minde om, hvad der i juni 1975 blev lovet i forbindelse med folketingets behandling af lovforslaget om forlængelse af Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde. Jeg lovede, idet jeg havde fået den norske og svenske trafikministers tilslutning hertil, »at lade det skandinaviske charterudvalg overveje, hvilke muligheder der kan findes for yderligere at lempe reglerne for passager- og fragtcharterflyvning«. Samtidig lovede jeg, at jeg selv ville arbejde